

Hadden de Oud Testamentische gelovigen eeuwige zekerheid?

Hoewel wij ons volop bewust zijn dat er mensen zijn die anders denken, is het onze vaste overtuiging dat de profetische heiligen inderdaad eeuwig zeker waren in Christus. Wat zegt de Schrift?

Joh.10:27-30

*Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij.
En Ik geef hun het eeuwige leven ; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken.
Mijn Vader, die ze Mij gegeven heeft , is meerder dan allen; en niemand kan ze rukken uit de hand Mijns Vaders.
Ik en de Vader zijn een.*

De schapen hier zijn overduidelijk het gelovige Israel. Noteer, de Here verklaart : *En ik geef, niet, Ik zal geven.*

Geven is tegenwoordige tijd en continue. Dit wordt bevestigd in **Joh.3:36**:

Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien , maar de toorn Gods blijft op hem

Dus zij bezaten de gift van eeuwig leven bij het aannemen van hun Messias. Wij dienen ons daarom af te vragen : in welke zin was het eeuwig als zij het konden verliezen?

Verder, de zin ... *niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken* impliceert heek duidelijk *zekerheid*. Hoewel de oud testamentische heiligen zonder enige twijfel zeker waren van hun eeuwig behoud, zo hadden ze niet de vreugde van het *bewust* zijn ervan zoals wij dat nu wel hebben onder de Genade. Ze hadden niet het *zeker weten* zoals wij nu.

Daarom werd hun bevolen om te overwinnen, handeling te doen en vol te houden tot het einde, etc. Voor nog meer teksten i.v.m. de zekerheid van de profetische heiligen:

1 Joh. 5:13 *Deze dingen heb ik u geschreven, die gelooft in den Naam des Zoons van God; opdat gij weet, dat gij het eeuwige leven hebt, en opdat gij gelooft in den Naam des Zoons van God.*

Judas 1:1 *Judas, een dienstknecht van Jezus Christus , en broeder van Jakobus, aan de geroepenen , die door God den Vader geheiligd zijn , en door Jezus Christus bewaard*

Paul Sadler